సంఘర్షణ

దేవులపల్లి శ్యాంసుందరరావు

సుబ్బరామయ్య మామూలు వుద్యోగి. నలుగురు పిల్లల తండ్రి. క్షణక్షణానికి రంగులు మారుస్తున్న యీ ధరలతో ఒక సామాన్య ఎన్. జి. వో నలుగురు పిల్లలతో యిల్లు గడపటం దుర్భరమనే చెప్పాలి. అత్యవసర వస్తువుల ధరలు ఆకాశాన్నంటుతుంటే, కూరగాయల ధరలు వాటిని వెన్నంటి తరుముతున్నాయి. అందుకే ఒక చిరుద్యోగి యీ రోజుల్లో 'లిమిటెడ్ సంపాదనతో' బ్రతకటం కష్టం. చేస్తే ఏ బ్యాంక్‌నైనా దోపిడీయైనా చేయాలి, లేదా బల్లకింద చేతులు చాపి జేబులన్నా నింపుకోవాలి. ఏదీ చేతకాదు అంటే నీ బ్రతుకంతా అంతే!!

సుధీర్ సుబ్బరామయ్య కొడుకై పుట్టటం ఒక తప్పయితే, మెరిట్ స్టూడెంటు కావటం రెండో తప్పు. అతడు మెరిట్ స్టూడెంటు కావటంవల్ల స్కూలు ఫైనలు మంచి మార్కులతో పాస్‌కావటం, కాదు కూడదని బి. టెక్. చదువుతానని, (యమ టెక్కులకు పోయి-సుబ్బరామయ్య దృష్టిలో) హైదరాబాదులో కాలేజీలో జాయిన్ కావటం క్రమంగా జరిగిపోయాయి. కొలీగ్స్ ప్రోత్సాహమైతేనేం, ఇరుగుపొరుగు వాళ్ల ఎంకరేజ్‌మెంటు అయితేనేం సుధీర్ కాలేజీలో జాయిన్ అయ్యాడు. ఆ నెలలోనే ఫెస్టివల్ అడ్వాన్సు తీసుకొన్నసొమ్ము(ఒక్క పది రూపాయలు మినహా) సుధీర్ చేతిలో పోసి ఫీజు కట్టి రమ్మన్నాడు.

సుబ్బరామయ్య మంచి కథకుడు. అతని కథలు వివిధ పత్రికల్లో అచ్చవుతూ వుంటాయి. అతనికి వచ్చే జీతంతోపాటు, యీ కథలకు వచ్చే పారితోషికాలు కూడా అతని సంసారానికి సరిపోట్లేదు. అధిక ధరలు మండిపోతున్న యీ రోజుల్లో ఎన్ని డబ్బులు వచ్చినా జల్లెడతో నీళ్ళు పట్టడమే!

పరిస్థితులు మనిషిచేత ఏ పనైనా చేయిస్తాయి. అవసరం, సమయం వస్తే మనిషిచేత గడ్డి కరిపిస్తాయి. ఆ పరిస్థితుల్లో అతడు దొంగగా మారుతాడో, వ్యభిచారే అవుతాడో, హంతకుడే అవుతాడో ఎవరికీ తెలియదు. ఆపని చేసిన తర్వాతగానీ, అతడు ఏ పని చేశాడో అర్థం కాదు...

* * *

మార్చి 9 – గురువారం :

చేతిలో వున్న టెలిగ్రాంను మరోసారి చదువుకున్నాడు సుబ్బరామయ్య.

'సెండ్ — టూహండ్రెడ్ రూపీస్— అర్జంట్ : సుధీర్'

సంగతేమిటో తెలుసుకున్న భార్య సుజాత దిగాలు పడిపోయింది. 'ఇపుడు ఏం చెయ్యాలి?' అంత తనలో తాను అనుకున్నా, ఆ మాటలు బయట వినిపించక మానలేదు. సుబ్బరామయ్య ఆవేదనకూ అంతేలేదు. మధ్య తరగతి కుటుంబీకులకు ఎప్పుడు రమ్మంటే అప్పుడు డబ్బు వస్తుందా? శూన్యంలోకి చూస్తున్నాడు — రంగడు, కనకయ్య, మోహన్, ఖాదర్, జాన్... ఊహూ — ఎవరూ అప్పివ్వరు... అడగటం అంటే నామోషి. అయినా ఎవర్నని అడగటం? దాదాపు అందరి దగ్గరా... ఏదో, పరకో అడిగిన వాడే! కొందరి అప్పులు తీర్చాడు; కొందరివి తీరుస్తున్నాడు.

లైటువేసి, మంగళ సూత్రాన్ని కళ్ళ కద్దుకుంటుంది సుజాత. అప్రయత్నంగా అటు దృష్టి మళ్ళించిన సుబ్బరామయ్య కళ్ళు ఒక్క క్షణం ఆమె మెడమీద వాలి అలాగే నిలిచి పోయాయి ...! ఏవేవో వూహలు రూపు దిద్దుకుంటున్నాయి... అలా చేస్తే... ?!

తప్పు!

ఏది తప్పు ??

ఎందుకు తప్పు ??

అడిగితే... ...

ఇస్తుందా ... ?

నో... ... నోనో......

ఇటువంటి విషయాలలో సమయ స్ఫూర్తితో ఏవో చెయ్యాలి...ఏదో చెయ్యాలి. చెయ్యాలి ....

మార్చి 10 — శుక్రవారం :

'శ్రీ రంగ నాయకీ గోదా
విష్ణు చిత్తాత్మ జానతీ !
గోపీ వేషధరా దేవీ
భూసుతా భోగ శాలినీ !!'

ఆరోజు శుక్రవారం అవటం మూలానా సుజాత పూజ చేసుకుంటుంది. దినచర్య లన్నీ పూర్తి చేసుకున్నా సుబ్బరామయ్య ఓ మూల వణుకుతూ కూర్చున్నాడు. ఎన్నడూ లేనిదీ అతని శరీరంలో ఒక విధమైన కంపన ప్రారంభమైంది. అతని మనసు తీవ్ర సంఘర్షణకు లోనైంది. 'నీవేదో తప్పు చేసావని' వత్తి పొడుస్తుంది. పూజ ముగించుకొని బయటకు వచ్చిన సుజాత దేవుని ప్రసాదం పెట్టింది.

' దేవా, నీవే దిక్కంటూ ' నోట్లో వేసుకున్నాడు.

గబ గబా వచ్చింది సుజాత !

'ఏమండీ, నా గొలుసు ... నా గొలుసు కనబడటంలేదండీ ...' ఆ స్వరంలో ఆతురత, భయం కనిపించాయి.

'ఏమిటి ? ఏమిటే ??' అంతకన్నా భయం మేళవించిన స్వరంతో అడిగాడు సుబ్బరామయ్య.

అంతా వెతుకుతున్నారు—

ఇల్లంతా తొక్కిసలాటగావుంది—

లాభంలేదు—

'అమ్మో, అమ్మో' అంటూ స్వరం ఎక్కువ చేసింది సుజాత. కసురుకున్నాడు సుబ్బరామయ్య.

'అనవసరంగా గాబరాపడకు. ఇంకోసారి బాగా చూడు.'

'ఇంకా చూడటమేమిటండీ- నాబొంద. ఎవరో దొంగ ముండాకొడుకు దొంగిలించి వుంటాడు...'

గదమాయించాడు సుబ్బరామయ్య 'అనవసరంగా ఎందుకు తిడతావే? బాగా వెతికితే దొరుకకపోదు.'

పోలీస్ రిపోర్టు యిద్దామంది సుజాత. కాని ససేమిరా వీల్లేదన్నాడు సుబ్బరామయ్య. ఇంక అక్కడుంటే లాభంలేదనుకొని అతను బట్టలు వేసుకొని బజారుకు బయలుదేరాడు. నడుస్తున్నాడన్న మాటేగాని, అతనిలోని మనసు విభిన్న రూపాలు దాల్చి ఒకదానితో నొకటి ఘర్షణపడుతున్నాయి; సంఘర్షణపడు తున్నాయి. ఈ కొద్ది గంటలలోనే అతడు తీవ్ర మానసికాందోళనకు లోనైయ్యాడు. తన భార్య ముఖంకేసి చూడాలంటేనే భయం!

అప్పుడే దుకాణాలు తెరుచుకుంటు న్నాయి. శెట్లు లక్ష్మీదేవి పటాల ముందు మోకరిల్లి, ఊదిబత్తీలు ముట్టిస్తున్నారు. ఎదురుగా కనిపిస్తున్న నగల కొట్లోకి వెళ్ళి నమస్కారంచేసి, తను వచ్చినపని చెప్పాడు. ఆ శెటు సవాలక్ష ప్రశ్నలు వేసి 'నో' అన్నాడు. మారు పలక్కుండా బయటికి వచ్చాడు.

ఇంకో దుకాణానికి వెళ్ళాడు... ఇంకోటి.. ఇంకొకటి... దాదాపు నగల కొట్లన్నీ తిరిగాడు. అనుకున్న పని నెరవేరలేదు. అతను ఏదైతే అనుకున్నాడో, అది వాళ్ళకు నచ్చలేదు; వాళ్ళు ఏదైతే అన్నారో యితనికి నచ్చలేదు.

దిగాలు పడి నడుస్తున్నాడు—

ఎలాగూ ఆఫీసు టైం అయిపోయింది. అతని మనసు మనసులో లేదు. తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాడు; తనలోతనే మాట్లాడు కుంటున్నాడు; ఒక్కొక్కసారి తానున్న పరిసరాలు గుర్తుకు రాగానే, తననెవరైనా చూస్తున్నారా అని చుట్టూ చూసు కుంటున్నాడు.

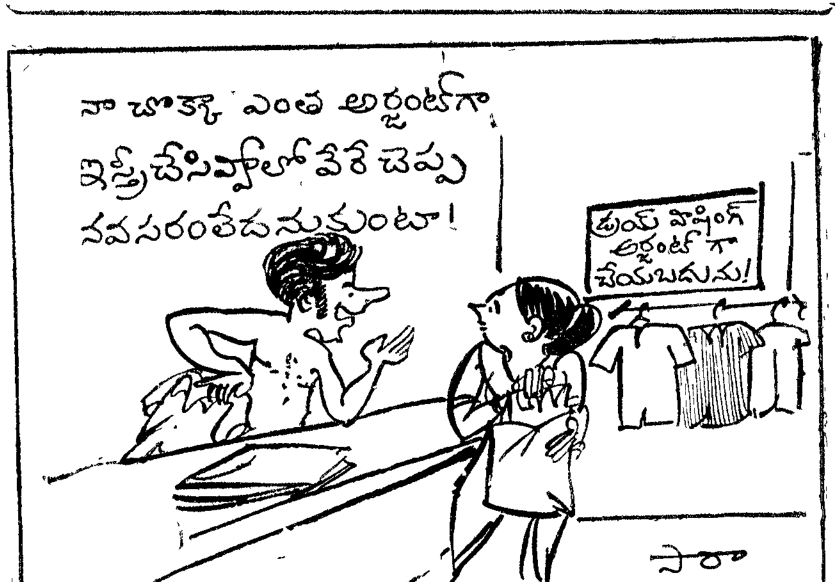

ఎదురుగా నేషనలైజ్డ్ బ్యాంకు బోర్డు కనిపించింది. వెంటనే ఒక అయిడియా తట్టింది. ఏనుగు ఎక్కినంత సంబరమైంది అతనికి. వెంటనే లోపలికి వెళ్ళి మేనేజర్ను కలుసుకున్నాడు. 'ఇపుడు ఏ బ్యాంకులోగాని బంగారు నగలు తాకట్టు పెట్టుకోవ్వేదని' విని అవాక్కయ్యాడు. రిజర్వు బ్యాంకినుంచి తిరిగి యిన్స్ట్రక్షన్స్ వచ్చేంత వరకూ ఏ బ్యాంకులో బంగారు నగలు తాకట్టు పెట్టుకోరట.

ఉసూరుమంటూ యింటి కొచ్చాడు... అతని శరీరం జ్వరం వచ్చినట్లుయింది. భార్య ముఖంలోకి సూటిగా చూడలేక పోతున్నాడు. పిల్లలతో సరిగా మాట్లాడలేక పోతున్నాడు. ఆ 'పదార్థాన్ని' ఎక్కడ దాచాలో అర్థం కాలేదు అతనికి ఆ క్షణంలో చావాలనిపించింది. భోరున ఏడవాలనిపించింది. ఇంకా ఏమేమో చెయ్యాలనిపించింది. కాని ఏమీ చెయ్యలేక, నిస్సహాయతతో కూలబడ్డాడు. మొగుడు గంభీరంగా వుండటం చూసి సుజాత కూడా మాట్లాడకుండా మిన్నకుంది. అన్నానికి లేపటానికి గూడా సాహసించలేదు.

మార్చి 11 - శనివారం

'టెలిగ్రామ్' అన్న కేకతో సుబ్బరామయ్య నెత్తిన పిడుగు పడ్డట్లయింది. ఒక టెలిగ్రాంతోనే చస్తుంటే మరొకటా? హే భగవాన్! నామీద యింత కోపం

నళిని

సంఘర్షణ

దేనికయ్యా? నేనేంపాపం చేశానని??

'టెలిగ్రాంసార్'

భగవంతునితో పోట్లాట ఆపేసి యింటి ముందు కొచ్చాడు. సంతకంచేసి వణికే చేతులతో, అదిరే పెదవులతో, మనసు వేయి అశుభాలను పలుకుతుంటే ఆ టెలిగ్రామ్ సీలు విప్పాడు ...

అతని కళ్లలో వేయి జ్యోత్స్నలు వెలిగాయి!

అతని శరీరం ఆనందంతో గంతులు వేయసాగింది!!

ఒక విధమైన ఆనందోద్వేగంతో అతని తనువులోని అణువు అణువు ఎగిసి పడుతుంది!!!

భర్తలోని యీ అకాల ఆనందానికి, ఆ టెలిగ్రామ్కు గల సంబంధమేమిటో ఆ భార్యామణికి అర్థం కాలేదు. కాని చాలా సంతోషం వేసింది. తండ్రి పడుతున్న సంతోషాన్ని పిల్లలు కూడా పంచుకున్నారు!

ఇంతకూ ఆ టెలిగ్రామ్లోని సారాంశం: సుబ్బరామయ్యచే వ్రాయబడిన 'సంఘర్షణ' అనే నవలకు, ఒక ప్రసిద్ధ పత్రికచే నిర్వహింపబడిన పోటీలో ప్రథమ బహుమతి వచ్చింది. మూడువేల రూపాయల పారితోషికం గూడా గెల్చుకుంది.

ఇపుడు అతని జేబులో వున్న ఆ 'గొలుసు' బరువు కొన్నివేల టన్నుల బరువుగా తోచింది. వెంటనే ఆ పొట్లాం భార్య చేతిలో పెట్టి భోరున ఏడిచాడు; క్షమించమని అడిగాడు. పిల్లలూ, భార్య బిక్కుబిక్కుమంటూ చూస్తున్నారు. ఆ యిల్లాలికి యీ సంతోష సమయంలో పోయిన గొలుసు కూడా దొరకటం యింకాస్త సంతోషాన్ని కల్గించింది. ఆ భార్యా భర్తలిద్దరూ పిల్లలున్నారనే సంగతి కూడా మరచిపోయి, గట్టిగా వాటేసుకున్నారు!

పిల్లలంతా కళ్ళు గట్టిగా మూసుకున్నారు!!